

P. v restauraci

P. právě večeřel v restauraci, když k němu přistoupil ředitel hotelu, přísně se na něj podíval a tichým ~~a~~ záhadným hlasem řekl: „To, co máte na talíři, není v jídelním lístku.“

P. se hned omluvil: „Spěchal jsem a ani jsem se nepodíval do jídelníčku. Zkusil jsem si objednat kotletu, protože jsem si myslel, že by ji mohli mít a kdyby ne, dala by se snadno obstarat někde poblíž. Byl jsem ale připraven objednat si cokoli jiného, kdyby kotleta nebyla ~~možná~~. Číšník odešel, aniž ~~by~~ se ~~netvářil~~ ~~nijakjakkoliv~~ překvapeně a pak mi ji přinesl... Samozřejmě zaplatím, kolik bude třeba. Je to výborný kousek, to nepopírám. Zaplatím jeho cenu bez váhání. Kdybych to byl býval věděl, určitě bych si vybral nějaké jiné maso jednoduše vajíčka, stejně už teď nemám hlad. Hned vám zaplatím.“

Avšak ředitel hotelu se ani nepohnul. P. pocítoval příšerné rozpaky. Po malé chvíli, když opět ~~vzhledl~~~~zvedl oči~~... ~~sakraé!~~ ~~Nyní před ním s~~ ~~Stál před ním sám~~ ředitel podniku.

P. se hned omluvil ~~:~~

„Nevěděl jsem,“ řekl, „že kotlety nejsou na jídelním lístku. Nedíval jsem se na něj, protože jsem krátkozraký a nemám tady svůj cvikr, a ~~pak, také~~... ~~č~~tení mi dělá příšerně zle. Poručil jsem si první věc, která mi přišla na mysl a spíš proto, abych ~~dostal nějaké~~~~vyprovokoval~~ další nabídky, než že bych na ni měl chuť. Číšník, který byl jistě velmi zaměstnán, mi nenabízel nic dalšího a přinesl ~~mi~~ ji. A já sám, ostatně velmi roztržitý, jsem se dal do jídla... Nakonec, zaplatím přímo vám, když jste tady.“

Avšak ředitel hotelu se ani nepohnul ~~a~~ P. se čím dál víc ostýchal. Když mu podával účet, najednou si všiml rukávu ~~jeho~~ uniformy. ~~Stál~~~~Byl~~ před ním ~~sám~~ policista.

P. se hned omluvil ~~:~~

„Tedy přišel sem, aby si trochu odpočinul. Najednou na něj ~~zakřičí~~: „A pro pána? Co to bude...?“ „Hm, jedno pivo.“ „A dál?“ ~~zakřičel~~ rozhněvaný číšník. „Tak tedy,“ odpověděl, ~~spíš~~~~především~~ ~~proto~~, aby ~~už~~ měl pokoj, „jednu kotletu.“ Už na to ani nepomyslel, když mu ji přinesli ~~na talíři~~, a ~~jak~~ už ~~tak~~ před ním ležela, ~~tak~~ ~~prostě~~ ~~na~~ ~~mou~~ ~~věru~~...“

„Poslyšte, kdybyste se mohl pokusit celou tuto záležitost nějak urovnat, byl byste velmi laskav. Tady to je pro vás.“ A podal mu stofrankovou bankovku. Když

Naformátováno: Odsazení: První řádek: 0,49"

uslyšel, jak se policistovy kroky vzdalují, věřil, že už je volný. Ale vtom nyní se před ním stále jevil sám policejní komisař.

P. se hned omluvil (...)